

[Ingmar Wagner.]

om besparelse på de tyngende militærbudgetter. Vi har, siden stormagternes regeringschefer mødtes til forhandling i Genève, været vidne til en lykkelig udvikling i verden henimod en varig fred. Ganske vist ser vi i disse dage, at visse vestlige stormagter falder tilbage til en politik med krigstrusler omkring Suezkrisen, men den stærke verdensopinion er i øjeblikket stemt for, at dette spørgsmål skal løses ved fredelige forhandlinger, og dette betyder forhåbentlig, at også den våbenraslen, som vi i øjeblikket mærker ved Suez, bringes til afslutning. En række lande har aktivt medvirket til afspænding. Vort broderland Sverige har annulleret alle militære genindkaldelser, og som bekendt har Sovjetunionen og de folkedemokratiske lande hjemsendt store dele af deres væbnede styrker. Derfor er det for kommunisterne helt uforståeligt, at Danmark i en sådan situation foretager militære genindkaldelser. I fredens og afspændingens interesse bør de annulleres.

De unge, der skal genindkaldes, vender sig kraftigt imod regeringens uforståelige beslutning. Jeg skal blot nævne, at en række ungdomsorganisationer allerede har protesteret, bl. a. lærlingebevægelsen i Odense. Det, at 7 000—8 000 unge i 3 uger eller mere skal fjernes fra deres daglige arbejde, vil også være til skade for landets økonomi. Derudover vil det betyde afsavn for de mange familier, der i genindkaldelsestiden mister deres forsørgere. Det kan samtidig i en række tilfælde betyde en fare for, at de unge mister deres arbejde, fordi arbejdsgiverne ikke er forpligtet til at genantage genindkaldte efter hjemsendelsen. Sidst, men ikke mindst, betyder genindkaldelserne i en tid, da der alvorligt tales om militære besparelser, yderligere millionudgifter — jeg tænker ikke alene på det, det koster at holde soldaterne inde, men også på det, der går til underhold af deres familier.

Udfra de synspunkter, som jeg meget kort her har fremdraget, henstiller den kommunistiske gruppe til folketinget at annullere genindkaldelserne. Det vil være helt i overensstemmelse med de bestræbelser, der gøres for at spare på statsbudgettet. Annuleringen af genindkaldelserne vil blive modtaget med glæde af den unge genera-

tion og være i afspændingens og fredens interesse.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning om aflysning af de militære genindkaldelser.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg endelig ordet til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, for at hun som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Gloerfelt-Tarp): Forslag til lov om ændringer i lov om byggeri med offentlig støtte, som jeg hermed fremsætter, vedrører kap. V. A.-byggeriet, der får statslån på grundlag af vurdering. Lovforslaget indeholder kun to punkter og er let overskueligt.

Denne låneform har vist sig at være meget efterspurgt, både hvad angår en- og tofamiliehuse og etagebyggeri, ja, så efterspurgt, at der ligger låneansøgninger, der beslægtlægger de lånemidler, der efter loven kan anvendes til denne låneform, langt frem i tiden. Det har imidlertid vist sig, at der i den forløbne tid er disponeret over en væsentlig større del af disse midler til etagebyggeriet end sikkert tilsigtet fra nogen side, da vi i sin tid foreslog, at denne låneform også skulle kunne bringes i anvendelse til højbebyggelse.

I hovedstadsområdet ser vi således, at omtrent halvdelen af de i første kvartal af finansåret 1956—57 givne tilsagn i henhold til kap. V. A. vedrører etagebyggeri. Dette har til følge dels, at der rundt om i landet, hvor håndværksmestre og arbejdskraft er parat til at gennemføre byggeri af kategorien småhuse, kun kan foregå forholdsvis lidt af dette byggeri, hvad der også af beskæftigelsesmæssige grunde er uheldigt, dels at der på grund af knaphed på arbejdskraft i hovedstadsområdet må holdes igen på andet byggeri her. Jeg foreslår derfor, at lån til privat byggeri på grundlag af vurdering fremtidig fortrinsvis vil være at yde til en- og tofamiliehuse, hvor ejeren skal bebo det pågældende hus.

Den anden ændring går ud på at sætte en maksimumsgrænse pr. lejlighed for lånets størrelse på 25 000 kr. i lighed med bestemmelsen i det af det ærede medlem hr.